

Решение № 10142

Номер 10142

Година 12.10.2020

Град Мадан

Районен Съд - Мадан

На 10.09

Година 2020

В публично заседание в следния състав:

Председател:

Секретар:

Прокурор:

като разгледа докладваното от Зоя Шопова

Гражданско I инстанция дело

номер

20195430100049

по описа за

2019

година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Ищецът А. Х. Ч. е предявил искиове по чл.14, ал.4 ЗСПЗЗ да се признае за установено спрямо Ж. А. Ф. и И. А. В., че наследодателят на ищеца – баща му Х. Ф. Ч., починал на 21.03.1992 г., е бил собственик преди образуване на ТКЗС по наследство на имот в местността „Г.“, землище на гр. М., с площ от 8 ара, при съседни: Ф. Ш. Ч., пътека, дърво и р.Малка Река, част от който сега представлява имот с идентификатор 46045.501.1041 по кадастралната карта и регистри на гр.М., с адрес: гр.М., кв.“М. р“, ул.В.“, с площ от 275 кв.м., с трайно предназначение на територията: урбанизирана, който представлява УПИ VIII-За обществено обслужване, в кв.100, по ПУП на гр.М., одобрен със заповед от 2014 г.

В исковата молба се твърди, че имотът е заявен за възстановяване в полза на наследниците на Х. Ф. Ч., с решение по преписка № 124/04.02.1992 г. на ПК-М. им е признато правото на възстановяване, но не им е възстановен с окончателно решение, защото е възстановен на ответниците по друга преписка - № 781/15.10.1992 г., като наследници на Ш. Ф. Ч., починал на 17.02.1961 г. Сочни се още в исковата молба, че Ш. Ч. е притежавал преди образуване на ТКЗС също имот в м.“Г.“, но с площ от 6 ара и различен от този на ищцовия наследодател. На ответниците, като наследници на Ш. Ч., им е възстановен спорният имот с решение № 12/81 от 15.10.2013 г. и сега

представлява ПИ с идентификатор 46045.501.1041 по ККР на гр.М., както и УПИ VIII-За обществено обслужване в кв.100.

Ищецът поддържа, че спорният имот е принадлежал на баща му Х. Ч. като дворно място пред жилищната сграда в ПИ с идентификатор 46045.501.1040 с площ от 800 кв.м. Х. Ч. е декларирал имота преди образуване на ТКЗС като придобит от него по наследство. От тогава и до смъртта му през 1992 г. той владее имота, а след неговата смърт – ищецът и неговият брат О. Ч.. След образуване на ТКЗС имотът е включен в строителните граници на М. и си останал във владение на Х. Ч.. По емлячния регистър Х. Ч. е декларирал имот в м.“Г.“ с площ от 800 кв.м. Ищецът не знае къде се намира имотът на чичо чу Ш. Ч. и той не е установен по предвидения в чл.11 и сл.ППЗСПЗЗ ред. Твърди се още, че правото на собственост на ищцовия наследодател е констатирано в нотариален акт № 2, т.І, нот.дело № 2/1968 г .

Малко преди решението на ОСЗ-М. за реституиране имота в полза на ответниците, ПИ с идентификатор 46045.501.1040 с площ от 800 кв.м. е разделен на две и е образуван отделен имот с идентификатор 46045.501.1041 с площ от 274 кв.м.

В съдебно заседание ищецът лично и с пълномощника си .Б. М. поддържа исквете и претендира за направените разноски.

Ответниците Ж. А. Ф. и И. А. В. с основен и допълнителен отговори на исквата молба оспорват исквете като недопустими, респ. неоснователни.

В съдебно заседание ответниците, редовно призовани, не се явяват. За тях пълномощникът А.С. К. продължава да оспорва исквете и моли да им се присъдят направените разноски.

Съдът установява следното:

Исковете са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

Не се доказва Х. Ф.Ч., баща на ищеца, да е бил собственик на спорния имот преди образуване на ТКЗК.

Х. и Ш. Ф. Ч. са братя, като ищецът е син на Х. Ч., а ответниците са внучки на Ш. Ч. – дъщери на дъщеря му Ф. Ш. Ч.

По преписка по заявление с вх.№ 124/04.02.1992 г. О. Ч., брат на ищеца, заявява за възстановяване в полза на наследниците на Х. Ф. Ч. 15 земеделски имота землището на гр.М., сред които по т.1: нива от 0,800 дка в местн.“Г.“. Правото на възстановяване собствеността върху този имот е признато на наследниците на Х. Ч. с т.нар. първично решение по протокол № 21/11.03.1993 г. на ПК-М..

Видно от копието от Декларация за притежавани непокрити земеделски имоти на Х. Ф. Ч. /без да ясна точната година, но, предвид записването в заглавната част на бланката на декларацията: „Държавна планова комисия“, може да се заключи, че е около и след 1949 г./, той декларира, че е собственик, освен на други имоти, и на нива от 8 ара,

придобита по наследство, намираща се в м. "Градината", кв. М.р. Брат му Ш.Ч. декларира, видно от т.1 на неговата декларация, че е собственик на нива от 6 ара, в м. "Градината", също придобита по наследство. Двата декларират само по един имот в тази местност.

Съгласно нотариален акт № 2/13.02.1968 г., том I, нот.дело № 2/1968 г. на Маданския народен съд, А./Х/ Ф. Ч. е признат за собственик по наследство и давностно владение на част от имот пл.№ 336, от 1 332 кв.м., незастроено, находящо се в гр.М., кв. "Малка река", при граници: С. Ч., Ф.Ш. Ч. и шосе за гр.Златоград; както и на имот с пл.№ 301 от 1 500 кв.м., със застроена в него паянтова къща, при граници: Ф Ш. Ч., пътека, дърво и река Малка река, находящо се в гр.М., кв. "М р".

С нотариален акт № 41/09.12.1968 г., том I, нот.дело № 49/1968 г. на Маданския народен съд, ищцовият баща Х. Ч. дарява на другия си син – О. Х. Ч., празно дворно място от 720 кв.м., при граници: Ф. Ш. Ч., дърво, река Малка река и Х Ф.Ч., което място съставлява част от имот пл.№ 301 от 970 кв.м., със застроена в него паянтова къща, при граници: Ф. Ш. Ч., пътека, дърво и река Малка река, в гр.М., кв. Малка река.

От наследниците на Ш. Ч. е заявено по преписка № 781Б/15.05.1992 г. да им бъде възстановена собствеността върху нива с площ от 0,6 дка в м. "Г", придобита по наследство. С решение по протокол № 781Б/15.05.1992 г. на наследниците на Ш. Ч. е признато правото да им бъде възстановена собствеността върху нива от 0,6 дка в м. "Градината". Същото е признато и с решение по протокол № 12/81 от 04.02.1993 г. С решение № 12/81 от 15.10.2013 г. по преписка по заявление вх.№ 781/15.05.1992 г. на наследниците на Ш. Ф.Ч. е възстановена собствеността върху нива от 0,274 дка, намираща се в строителните граници на гр.М., в местността "Градината", представляващ имот с идентификатор 46045.501.1041. Посочено е, че имотът е заявен за възстановяване с пореден № 1 от заявлението и установен с емлячен регистър № 625/06.02.1992 г. Към това решение се намира скицата на л.56 и удостоверение по чл.13 ППЗСПЗЗ изх.№ 998/15.10.2013 г. на община М..

От заключението по СТЕ, неоспорено от страните и прието от съда, се изяснява, че процесният имот, оцветен в жълто на комбинираната скица на л.201, сравнен с плана на М. от 1954-55 г., се индивидуализира с част от имот пл. № 302 с площ на частта от 254 кв.м., с част от имот пл.№ 303 с площ на частта от 9 кв.м.; с част от имот пл.№ 306 с площ на частта от 5 кв.м. ; с част от имот пл.№ 307 с площ на частта от 2 кв.м. и част от имот – път, с площ на частта от 5 кв.м. За имот пл.№ 301 и 302 няма регулационни предвиждания.

Процесният имот, оцветен жълто, по плана от 1982 г., се индивидуализира с част от имот без планоснимачен номер с площ на частта от 240 кв.м.; с част от имот пл.№ 273 с площ на частта от 23 кв.м.; с част от имот пл.№ 272 с площ на частта от 6 кв.м. и с част от имот-път, с площ на частта от

6 кв.м. Също така, участва със 164 кв.м. в образуването на УПИ XVIII-279 и с 34 кв.м. в УПИ-Техникум.

Процесният имот, оцветен в жълто, по регулационния план от 1992 г., изменен със Заповед № А-17/01.09.2014 г., се индивидуализира с част от имот без пл.№ с площ на частта 275 кв.м., като участва с цялата си площ в образуването на УПИ VIII- общ. обслужване, кв. 100 по изменението от 2014 г. и УПИ III, преди изменението от 2014 г.

Заключението по допълнителната СТЕ изяснява, че по Разписен лист, съставен 1966 г., по който имот пл.№ 274 е записан на името на А. А., името е зачертано и записан А. П., в графа 6 „№ и дата на документ” няма запис (Приложение № 1). По Разписен лист, съставен 1978 г., по който имот пл.№ 274 е записан на името на А. П., в графа 6 „№ и дата на документ” няма запис (Приложение № 2). В Разписен лист, съставен 1992 г., по който имот пл. № 274 е записан на името на А. П., името е зачертано и е записан О.Х. Ч., в графа 6 „№ и дата на документ” и записано дело № 49 /1968 г. (Приложение № 3).

Също така, със Заповед №-18-6/25.01.2010 г. на Изпълнителния Директор на АГКК е одобрена КККР на гр. М..Със Заповед № КД-14-235/28.05.2013 г. на Началника на СГКК - С. е изменена КККР на гр. М. в частта на процесните имоти, като част от имот пл.№ 274 е заснета с идентификатор № 46045.501.1040. В кадастралния регистър ПИ с идентификатор №46045.501.1040 е записан на А. Х. Ч. с документ за собственост - Съдебен акт № 353/19.07.2016 г., издаден от Окръжен съд С. – 1/2 ид.ч.; и на Осман Х. Ч. с документ за собственост н.а. № 41, том 1, дело 49 от 09.12.1969 г., издаден от Мадански народен съд.

По делото с разпитани свидетелите Ф. Ш. П. и А. Х. Ч., доведени от ищеца; както и А. М.в С. и А. Р. О., от страна на ответниците. А. Ч. е съпруга на ищеца, а А. С. е братовчед и на двете страни. Останалите свидетели нямат родство със страните по делото.

Свидетелката Ф. П. има впечатления от имота от 1972 г. насетне, когато е започнала работа в Минния техникум. Тя познава Х. Ч. и Ш. Ч., те имат над Минния техникум места, между които има граница. Там сеят картофи и фасул. Двата имота са били и сега също са отделени с мрежа. На око имотите са равни, те достигат до пътя. Според свидетелката, в имота на Ш. има къща, дворно място се води, има и стара, и нова къща. Там сега живее снахата на С. Ч. – П.. Според св.А. Ч., когато отива снаха през 1965 г., бабата плаче, защото племенницата е продала място на Ш. Ч. през 1962 г. Преди 1962 г. имотът е бил на Фатме Чападжиева, която е дъщерята на Ш., брат на свекъра на свидетелката. Свидетелката твърди, че Ф. Ч. си продава земята на С., поради което счита, че Ш. няма имот, защото си го бил продал през 1962 г. на С. Ч.. Между двата имота е винаги е имало мрежа, която е там и сега.

От показанията на свидетелите А. С. и А. О. става ясно, че и двамата

свидетелите познават и помнят Х. и Ш. Ч. и имат впечатления от спорния имот. И двамата свидетели сочат едно и също: че двамата братя Х. и Ш. имат имот в м. "Г." в „Малка река“, който е разделен на две. Ако се застане с гръб към реката/ която на скиците е от юг, под Минния техникум/, частта вдясно ползва големият брат Ш., а лявата – малкият брат Х.. Имотът на Х., левият, е по-голям от десния имот на Ш.. От 1959 г. и до настоящия момент границата между двата имота не е променяна, между Х. и Ш. никога не е имало спор относно границите. Сега имотите също са разделени с телена ограда. Десният имот, този на Ш., граничи отдясно със С. Ч., а от ляво граничи с брат си Х.. Ш. има около декар място, а Х. има малко повече. След като умират двамата братя, имотите им се ползват от техните наследници. Двата имота на братята Х. и Ш. имат като общи граници Ш. Ч., нагоре /на север/ стигат до пътека, отдясно-до С. Ч., а от лявата страна има дърво.

Показанията на свидетелите, обсъдени заедно с документите и заключенията по СТЕ, не установяват спорния имот, който сега е с идентификатор 46045.501.1041, да е принадлежал както преди ТКЗС, така и впоследствие, на бащата на ищеца – Х. Ч.. Напротив, може да се заключи, че декларираният от него имот – нива от 8 ара в м. "Градината", сега отговаря на ПИ с идентификатор 46045.501.1040, с площ от 423 кв.м. Декларираните от двамата братя имоти – ниви в м. "Градината", съответно с площ от 8 ара – на Х. Ч., и с площ от 6 ара – на Ш. Ч. са съседни, различни. Между тях е имало ограда от камъни, впоследствие – мрежа, която не е местена, не е махана и съществува и понастоящем. Откакто свидетелите имат спомен – около 1959 г., имотите се ползват поотделно от двамата братя, границата между тях не е променяна и съществува и сега като телена ограда, те не са имали и спорове относно имотите и границата между тях. Дори св.А.Ч., съпруга на ищеца, сочи, че дъщерята на Ш. Ч. – Ф. Ч., която е майка на двете ответници, е била собственица от Ш. на имота, съседен на този на свекър и /Х. Ч./, но го била продала на С. Ч. през 62 г.

С нотариалния акт № 2 от 13.01.1968 г. бащата на ищеца – А. /Х/ Ф. Ч. е признат за собственик по давностно владение на два имота, единият от които е с пл.№ 301 с площ от 1 500 кв.м., със застроена в него паянтова къща, при граници: Ф. Ч./майка на ответниците/, пътека, дърво и река Малка река. От заключението по СТЕ се вижда, че този имот частично съвпада с ПИ с кратък идентификатор 1040. Никаква част от спорния имот не попада в имот пл.№ 301. Не се установява спорния имот да е бил изобщо някога част от дворното място към жилищната сграда в имот .1040, което дворно място е именно декларираното от Х. Ч. с площ от 800 кв.м. Разделяне на двата имота на братята Х. и Ш. в м. "Градината" има още преди образуване на ТКЗС, затова и двамата са ги декларирали като отделни, собствени съответно на единия и на другия, като и в плана от 1954-55 г. те са показани като два различни имота с № 301 и 302. Бащата на ищеца е декларирал като

собствен само един единствен имот в м. "Градината" – този от 8 ара, по-късно се снабдява с НА № 2/68 г. за него, като имот пл.№ 301 и то с площ от 1500 кв.м. В разписния лист към плана от 1954-55 г., л.191-192 от делото, имот пл. № 301 е записан на А.Ф. Ч., имот пл.№ 302 – на Ш. Ф. Ч., и то без никакви поправки, добавки и др.подобни, имот пл.№ 303 – на С.Ч..

На 09.12.1968 г. Х. Ф.Ч. дарява на другия си син – О. Ч., който е брат на ищеца А. Ч., дворно място от 720 кв.м., както и застроената в него паянтова къща, и което дворно място е част от имот пл. № 301 с площ от 970 кв.м., чиито граници са Ф. Ш. Ч./майката на ответниците/, пътека, дере и река Малка река. Т.е., Х.Ч. се позовава на собственост и се разпорежда с нея само в рамките на имот пл.№ 301 или такъв без пл. номер, като нито в данните от експертизата, нито в свидетелските показания или в документи има дори намек, че спорният имот някога е попадал в имот пл.№ 301 или че от последния са образувани сегашните два имота с кратки идентификатори .1040 и .1041.

За да се уважат предявените искиове, следва да се установи, че преди образуване на ТКЗС, т.е., в случая за гр.М. – около 1958-59 г., Хасан Ч. е бил собственик на спорния имот. Доказателства в тази насока няма, а фактите, които са установени за периода от тогава насетне и понастоящем, не само не внасят съмнение дали Х. Ч. евентуално някога не е бил собственик на имота преди ТКЗС, а напротив, водят до категоричния извод, че положението в периода след ТКЗС не се променя, що се отнася до това, че спорният имот никога не е принадлежал на бащата на ищеца.

На осн.чл.78, ал.3 ГПК ищецът следва да бъде осъден да заплати на всяка една от ответниците по 500 лв. направени от тях разноски за адвокатско възнаграждение по договорите на л.46 и 47 от делото.

По изложените съображения Маданският районен съд

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни исковите по чл.14, ал.4 ЗСПЗЗ, предявени от А. Х. Ч., ЕГН *****8, от гр.М., ул. М.р. № 8, за признаване за установено спрямо Ж. А. Ф., ЕГН *, от гр.С., ул. К.М № 6, ап.21, и И. А. В., ЕГН *, от гр.С., ул.К.п.В № 27, че, преди образуване на ТКЗС в гр.М., бащата на ищеца – Х. Ф. Ч., ЕГН *, починал на 21.03.1992 г., Акт за смърт № 13/22.03.1992 г. на община М., е бил собственик по наследство на земеделски имот в землището на гр.М., в м. "Градината" с площ от 8/осем/ ара, при съседни: Ф. Ш. Ч., пътека, дере, река Малка река, част от който имот е идентичен с Поземлен имот с идентификатор 46045.501.1041 по кадастралната карта и регистри на гр.М., одобрена със заповед № РД-6/25.01.2010 г, изменена със Заповед № 18-1323/18.02.2014 г., с площ от 275 кв.м., с адрес: гр. М., кв. "Малка река", ул. Възход", с трайно предназначение на територията:

урбанизирана, който представлява УПИ VIII-За обществено обслужване, кв. 100, по ПУП на гр.М., одобрен със заповед № А-17/01.09.2014 г. на кмета на община М..

ОСЪЖДА А. Х. Ч., ЕГН *****, от гр.М., ул. М.р. № 8, да заплати на Ж. А. Ф., ЕГН *, от гр.С., ул. К.М. № 6, ап.21, направените от нея разноси за адвокатско възнаграждение в размер на **500 лв./петстотин лева/**.

ОСЪЖДА А. Х. Ч., ЕГН *****, от гр.М., ул. М.р.№ 8, да заплати на И. А. В., ЕГН *, от гр.С., ул.К. П. В. № 27, направените от нея разноси за адвокатско възнаграждение в размер на **500 лв./петстотин лева/**.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Смолянски окръжен съд в двуседмичен срок, считано от връчването му на страните Ч. техните пълномощници.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: